COPYRIGHT STATEMENT

AUTHOR: Harles, Gottlieb Christoph

TITLE: De praeconum apud Graecos officiis

PLACE: Ienae

DATE: 1760

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET

The Classics Library
University of Illinois at Urbana-Champaign

CIC 6 / NEH Dittenberger-Vahlen Microfilming Project

Storage Number : 00-0231.4

Harles, Gottlieb Christoph, 1738-1815.
De praeconum apud Graecos officiis / Theophilus Christophorus Harles.
Ienae : Litteris Schillianis, 1760.
xvi p. ; 20 cm.

1. Heralds. I. Title.

Language: Latin.
Note(s): Includes bibliographical references.

OCLC: nc

Technical Microfilm Data

Microfilmed by
Preservation Resources
Bethlehem, PA

On behalf of
The Classics Library
University of Illinois at Urbana-Champaign
Urbana, IL

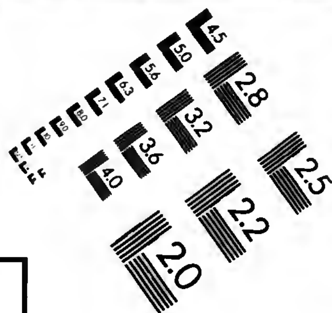
Film Size:	**35mm microfilm**
Reduction Ratio:	11 **: 1**
Image Placement:	**IA (IIA) IB IIB**
Date filming began:	12-9-02
Camera operator:	K. Jones

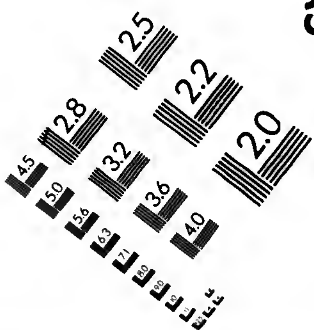
A4

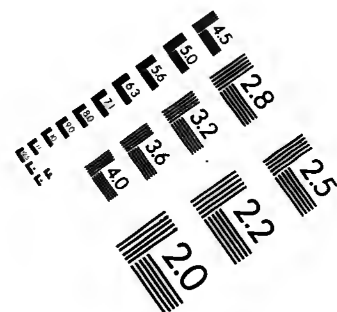
150 mm

A5

100 mm

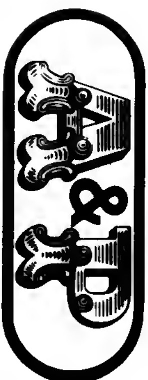

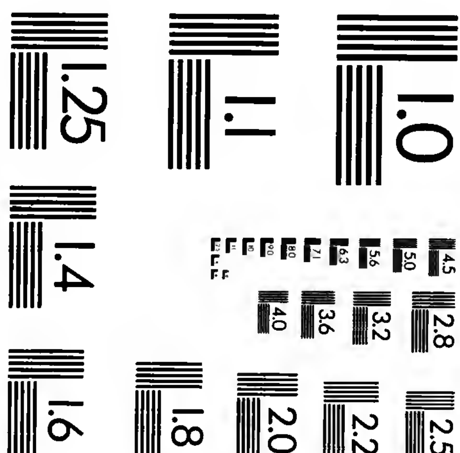

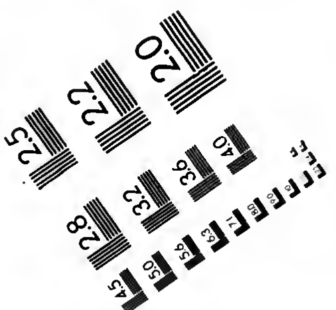
PM-MGP
METRIC GENERAL PURPOSE TARGET
PHOTOGRAPHIC

PRECISIONSM RESOLUTION TARGETS

A & P INTERNATIONAL
715/262-5788 FAX 262-3823
577 LOCUST ST.

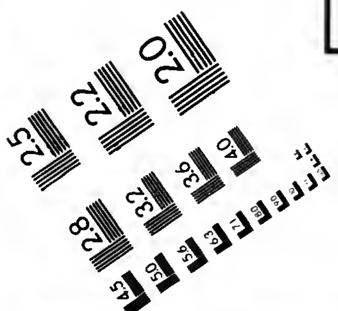

1.0 mm
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz1234567890

1.5 mm
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz1234567890

2.0 mm
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
1234567890

2.5 mm
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
1234567890

DE
PRAECONVM APVD GRAECOS OFFICIIS
DIATRIBE

QVA

VIRO

MAXIME REVERENDO DOCTISSIMOQVE

IOANNI CHRISTOPHORO SILCHMVLLERO

SERENISSIMI MARCHIONIS BRANDENBVRGICO-CVLMBACENSIS A CONSILIIS SACRI SENATVS ET PRAESVLI DIOECEOS CVLMBACENSIS LONGE MERITISSIMO INSPECTORI LYCEI QVOD CVLMBACI FLORET GRAVISSIMO

PATRONO SVO AETERNVM VENERANDO

DE

NVPTIIS

MENSE MAIO CIϽIϽCCLX

CVLMBACI CELEBRATIS

PIE GRATVLATVR

THEOPHILVS CHRISTOPHORVS HARLES

CVLMBACO-FRANCVS SS. ET LL. DD. C

SOCIETATVM LATINAE IENENSIS SODALIS ORDINARIVS ET TEVTONICAE ALTORFINAE HONORARIVS.

IENAE LITTERIS SCHILLIANIS.

VIR
MAXIME REVERENDE
FAVTOR PLVRIMVM SVSPICIENDE!

Sacram TIBI hanc commentatiunculam cur iubeam, multae ſane ſunt rationes, eaeque grauiſſimae. A quibus enim paene tot tantaque in nos profecta ſunt beneficia, quanta a parentibus; iis omnino tanta debetur pietas, tanta gratiarum actio. Quid igitur multa? A Deo ſi diſceſſero, TV *vnicus* auctor es ſuaſorque; vt me, inuitis quidem primum parentibus, litterarum conſecrem ſtudiis. Quum TVO conſilio a plebe inculta disiunctus ſim illiterataque, quod magnum Dei accipio beneficium, quantae iam gratiarum actiones habendae TIBI forent, agendaeque? At vero conſilio TVO optimo addidiſti adiumentum ſubleuamentumque. Per integrum ſexennium *Liberis* TVIS, quorum nomina nunc colo, et qui b. fratrem meum litterarum morumque habuerunt moderatorem, in addiſcendis litteris ſacris aeque ac profanis adiungi me ſocium permiſiſti. Academiam cogitantem, teſtimoniis et commendatiis ornaſti grauioribus, quae magnum ſemper habuerunt ponderis; et quamcumque adibam litterarum mercaturam, ibi

auctoritate TVA, *beneficioque* adiutus sum, atque sustentatus, aliis, quae in me mire atque abundanter contulisti, missis beneficiis. Haec sane diu vellicarunt aurem, TIBI mentem meam gratam piamque pro eo, ac iustum est, publice declarandi. Pudor vero et virium exiguarum conscientia a meo me officio huc vsque, nescio an recte? deterruerunt. Neque tamen diutius possum me temperare, licet virium adprime sentiam tenuitatem, quin TIBI diem terque quaterque felicem, qui illum ob obitum *coniugis* TVAE *lectissimae*, quam summam veneratus sum fautricem, tristissimum, excepit, pie religioseque, licet tardius gratuler. Mihi ipse ingratus, funestaque illa littera iure notandus viderer, nisi vota votis TVORVM adderem gratulabundus. Euge TIBI, VIR VENERANDE, OPTIMAEQVE TVAE CONIVGI! VOS virium integritas hilaret! VOS ad extremum senectutis quies, laetitia, voluptas, omniaque, quae fausta feliciaque euenire possunt, copulent, comitentur! SVAVISSIMA TVA CONIVX TVAS curas leuet molestiasque; senectutem iam crescentem oblectet; secundas res ornet; aduersis perfugium ac solatium praebeat; delectet domi; curet res TVAS foris; decoret familiam TVAM amplissimam; viuat TECUM laeta; floreat. Vige VIR MAX. REV. viribus iuuenilibus ad vltimam vitae metam. Pro TVA TVORVMque salute ad sidera flectam genua. Vale. Scrib. Ienae, prid. Calend. Quinctil. CIϽIϽCCLX.

NOMINIS TVI

MAXIME REVERENDI

cultor obseruantissimus

THEOPHILVS CHRISTOPHORVS HARLES.

De praeconum apud Graecos officiis argumentum, quum augustum sane deprehenderem, multumque ad illustranda haud pauca veterum scriptorum loca facere; neque tamen vllius industriam satis defatigatam in hoc tractando existimarem, in nonnullis commentatiunculis, ea, quae haud inutilia putaui, censurae atque iudicio eruditorum subiicere non dubitaui. Quae quum in animo haberem, meamque sententiam praeterlapso anno communicarem cum Viro quodam celeberrimo, is Argentorati, quae videntur dicenda, ea in quadam disputatione iam paene esse exhausta mihi declarauit. Diu, at frustra hunc libellum apud alios quaesiui, donec eius mihi hic loci copiam fecit Vir quidam, cuius vtrum eruditionem humanitati, an hanc illi praeferam? plane haesito. Quo quidem accepto, perlectoque studiose *a*) relictum iam tractandi argumentum non quidem resumere; sed hac oblata occasione, mihi gratissima, spicilegium quasi quoddam addere, non ad ostentandum, sed pietatem Viro Vener. cui haec scriptiuncula sacra esto, ab ineunte mea aetate ipsi cognitam, publice testificandam,

 mecum

a) Disp. philos. *de praeconibus, eorumque apud Graecos praecipue officiis* quae Praes. V. C. SCHERERO a V. C. I. M. GAMBS *Argentorati* CIƆIƆCCXXXXV. ventilata est.

mecum conſtitui. In hac enim laudata diſſertatione, quamquam multa erudita paucis continentur paginis, tamen, tantum abeſt, vt omnia de myſticis cerycibus *b*) et de praeconibus ſint tradita, vt potius multa ſint leuiter tacta, aut plane omiſſa, quod inſpectio ipſa perluſtratioque docebit. Ne tamen nimis vagari extra oleas videar, ad rem pertractandam ſtatim me accingam. Me vero de officiis horum hominum acturum, munia Cerycum myſtica a ZEIBICHIO *c*) V. C. iam enucleata omittere ex inſcriptione commentatiunculae, iisque, quae infra dixi, nemo non perſpiciet. Neque vero de praeconum ordine contemto *d*); ſed de officiis illorum diſſeram ampliſſimis, quae auctoritate publica obiere, quaeque magnam ipſis auctoritatem pararunt et dignitatem. Ideo etiam, quum laudati ſcriptores bene multis veterum teſtimoniis originem *e*) eorum, etymologiam, ſynonymiam, *f*) homonymiam atque pronunciationem *g*) iuerunt adcuratius probatum, quam multi alii *h*) qui

b) Vocabulum *κήρυκος* non ſemper poſſe per praeconem vbiuis explicari, cum STEPHANO in theſaur. L. G. T. II. p. 195. et CASAVBONO ad Athen. p. 593. V. C. ZEIBICHIVS in diſp. mox memoranda p. 4. multis argumentis comprobat.

c) In binis diſpp. *de cerycibus myſticis Graecorum* Witteb. 1752.

d) Munus praeconum non ſatis dignum fuiſſe habitum non Romanis ſolum ſed etiam Graecis, alio tempore declarabo dilucidius.

e) Num cum GAMBSIO antiquitas ex interpretatione *τῶν ὁ*, quorum aetas non antiquiſſima eſt, poſſit deduci, dubito.

f) Diſcrimen facit inter *κήρυξ καὶ πρέσβεις* SCHOLIAST. THVCYD I, c. 29. p. 23. ed. DVKERI *κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ*, cui ſuffragatur SCHWARZ in diſſ. *de linguis Mercurio apud Graecos ſacris* praeſ. STRVNZIO Witt. 1716. ventilata §. 12. Aliam vero, nec immerito, in ſententiam iuerunt HADRIANVS IVNIVS in animaduers. p. 319. Roterod. 1708. et GAMBS in diſſ. laudat. quo cum potius ſtatuo diſcrimen quoddam intereſſe, nec vero ſemper obſeruatum.

g) *Κήρυκος* penultimam produci praeter argumenta ZEIBICHII V. C. p. 14. laud. diſp. *Etymol. M.* p. 513. ed. SYLLBVRG 1594. adfirmat, *τὸ ρυ* inquiens, *μακρόν*.

h) v. g. IO. LAVRENTENTIVS *de praeconibus citharoedis, fiſtulis, ac*

qui de his vel carptim, vel *ὡς ἐν παρόδῳ*, vel testimoniis auctorum non rite indicatis, egerunt, in his recensendis nefas duco me esse verbosum.

QVANTA apud Graecos valuerint auctoritate, *i*) ex officiis, quibus functi sunt, et quae ipsis cum splendorem famae, tum etiam, occasionibus quibusdam datis, diuitias opesque attulerunt, satis superque patescit. ALEXANDER AB ALEXANDRO, *l*) *non numquam*, ait, *Eumolpidae et praecones publico concilio praefuere.* Praecones domi militiaeque insignia praestiterunt officia. Domi concilia conuocarunt; silentium indicarunt solemnibus formulis; ad perferenda nuntia, hominesque arcessendos sunt missi; funera indixerunt; in certaminibus sacris nomina victorum publice recitarunt; populo declararunt voluntatem regis aut ciuitatis; res venales, atque adeo captiuos quoque *m*) hastae subiecerunt; vt de sacris eorum taceam muneribus. De quibus licet FEITHIVS, *n*) HADRIANVS IVNIVS, GAMBSIVS ll. citt. sunt commentati, antea tamen quam bellica attingimus officia, age! pauca de iis in medium proferamus. Concio a praecone conuocata *ἀγορὰ* dicebatur; *βουλὴ* erat, quum soli selecti optimates seorsim conuenirent. *o*) Opera praeconum vsi sunt Graeci in arcessen-

tintinabulis in thesaur. Gronou. T. IIX. HADRIAN. IVNIVS *l. c.* aliique.

i) *ἄσυλον καὶ θεῖον ἦν τὸ γένος τῶν κηρύκων Scholiast.* minor obseruat ad HOMER. Il. *ά* p. 334. ed. CAMERARII ex officina Heerwagiana. Achilles apud *Homer Il. ά* v. 334. p. 35. T. I. ed. celeb. ERNESTI eos compellat

χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.

l) In *Genial. dieb.* IV. p. 992. T. I. Lugd. Batau. 1673.

m) Quomodo venditio facta sit, docet egregie GAMBSIVS l. c. qui ritus a Romanorum sectione minime abhorret. Quid illo tritius: de lapide emtus. conf. Plaut. Bacch. IIII, 7, 17. De captiuis Graecorum XENOPHON Agef. I, 28, p. 217. ed. BACHII et PAVSANIVS VII, 16. hoc commonstrant.

n) In antiquitatibus homer. cumprimis. II, c. 5. ed. V. CEL. STOEBERI Argentorati 1743.

o) cf. STRODTMANN *in speciminе*

cessendis hominibus *p*) atque adeo, si aliquis dux siue alius ciuitatis princeps ob ingrati erga patriam animi suspicionem aut ob crimina, e loco, vbi adhuc commoratus erat, in iudicium vocandus esset. Cuius rei testem habeo grauissimum scriptorem THVCYDIDEM. *q*) Quum enim ab Lacedaemoniis per praeconem Pausanias, ob facta haud decora ipsius suspectus, domum reuocaretur. ita quidem ille: *Οὕτω δὴ ὀυκέτι ἐπέσχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην, εἶπον τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι. Εἰ δὲ μὴ, πόλεμον αὐτῷ Σπαρτιάδας προαγορεύειν.* In certaminibus ritus quosdam a praeconibus esse obseruatos, nominaque eorum, qui superiores pugna euaserant, fuisse proclamata stentorea, vt dicunt, voce, iam testimoniis fulsit GAMBSIVS diss. cit. nec falso: attamen hoc tantum de sacris certaminibus, neque enim omnia certamina erant sacra, et de agonibus *στεφανίταις* esse intelligendum, vir post funera immortalis, SCHVLZIVS, *r*) ornamentum quondam academiae Halensis, commonstrauit. Neque tamen in certaminibus solum populo rem nouam, siue victoriam, significarunt; sed pluries quoque, quum iussu aut principis aut ciuitatis vel noui quid; vel quod populi putabatur interesse, publice indixerunt. Periander Capsyli filius, Corinthiorum tyrannus, filio suo expulso, quum, ne quis eum exciperet, publice vetaret, hoc per praeconem factum esse, relatum legimus apud

HERO-

secundo different. graecarum Hamburg. 1745. et cel. STOEBER ad FEITH. l. c. p. 25.

p) Conf. Hom. Il. α΄ T. I. p. 34. edit. laudat.

q) L. I. c. 131.

r) In disput. *obseruatt. quasdam ad rem athleticam pertinentes* complexa. Halae 1737. obs. I. coll. obs. III. vbi contra FABRVM omnes ludos sacros esse negat. *Στεφανῖται* opponuntur *θυμελικοῖς* s. *ἀργυρῖται* de quibus IDEM l. c. conf. PASCHALIVS *de coronis* VI, c. 12. p. 375. Lugd. Batau. 1671. vbi etiam de coronatis praeconibus agitur, qui socios voce superarunt.

HERODOTVM. *s*) AELIANVS, *t*) Clazomeniorum petulantia atque insolentia, qui thronos Ephororum fuligine inunxerunt, lepide recensita, addit: ἔφοροι τὸν δημόσιον κήρυκα καλέσαντες προσέταξαν, αὐτὸν δημοσίᾳ κηρύξαι τοῦτο δὴ τὸν θαυμαζόμενον. Ἐξέστω κλαζομένοις ἀσχημονεῖν. Munus a praeconibus publice administratum in circulo quodam esse, et loco elato πολητηρίῳ siue πρατηρίῳ, lapideque, λίθος πρατὴρ siue τράπεζα dicto, quo ab omnibus et conspici, et commode audiri possent, non solum ex Polluce a GAMBSIO l. c. p. 34. iam citato, sed ex testimoniis quoque HOMERI atque AELIANI liquet. *Ille* enim *u*) sceptrum a praecone traditum fuisse Menelao in manum, seniores autem

εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐν κύκλῳ

perhibet. *Hic* vero, *x*) quum commemorat, Socratem Alcibiadi tunc adolescenti, ad animum eius confirmandum excitandumque, ne in populi concionem prodire timore perturbatus recusaret, sutorem et deinde *praeconem* ostendisse, quaerentem ex illo; num hos contemnat, nec ne? haec profert: Ἔτι καὶ ἐκείνου τοῦ ἐν τοῖς κύκλοις κηρύττοντος (οὐ καταφρονεῖς;) Atque de quibus nunc disputamus, praecones, quum in rebus, ad rempublicam pertinentibus, tanta splendescerent dignitate, sane mirum non est, ipsis inter Athenienses lustrationis dignitatem fuisse propriam; prouti apud ATHENAEVM *y*) sequentia legimus: καὶ

s) L. III. c. 52. p. 180. edit. GRONOV.

t) V. H. II, 14. ed. ABR. GRONOV.

u) Ill. Ψ. quem locum debeo STEPHANO in thes. G. L. T. II. p. 191.

x) V. H. L. II. c. 1. p. 69. ed. laud. et haec est caussa, opinor. cur MATTHAEVS X, 27. κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων vsurparit, cum antea dixerit εἴπατε ἐν τῷ φωτί.

y) *Diphos.* VI, 6. quem locum acceptum refero LOMMEIERO in libr. *de veterum gentium lustrationibus* c. 13. p. 150. Zutphan. CIↃIↃCC.

καὶ τῷ κήρυκι ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων τοῦ τῶν μυστηριώτιδος. Quare, quum eam, quam Deorum cultores Mercurio adfinxerunt, administrarent prouinciam, ipsis aeque ac Mercurio ex caesa victima linguas esse datas, auctor exstat ALEXANDER AB ALEXANDRO. *z*)

HAEC erant officia, quae in statu reipublicae ciuili, licet nexu quodam ciuitas cum alia non cohaereret, sunt praecones exsequuti. At vero in hospitiis quoque principum fecerunt imperata, quum alter alteri, a quo tesseram acceperat hospitalem, per illos vel amicitiam firmaret, vel eum consuleret. Praeclarum prostat exemplum apud HERODOTVM. *a*) *Ἐπεὶ Περίανδρος κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν ἠπιώτερος τοῦ πατρός. Ἐπεί τε δὲ ὡμίλισε δι' ἀγγέλων Θρασυβούλῳ τῷ Μιλήτου τυράννῳ, πολλῷ ἔτι ἐγένετο Κυψέλου μαιφονώτερος. Πέμψας γὰρ παρὰ Θρασύβουλον κήρυκα, ἐπυνθάνετο, ὅντινα ἂν τρόπον ἀσφαλέστερον καταστησάμενος τῶν πραγμάτων κάλλιστα τὴν πόλιν ἐπιτροπεύοι.* Hinc etiam, vt sibi caueret de instanti periculo, per praeconem eum, quocum fecit hospitium admonuisse alterum, eumdem grauissimum habeo testem scriptorem. *b*)

QVANTA vero domi erant dignitate praecones, tanta, quin maiori valebant militiae auctoritate, vel in bellis parandis, seu indicendis, vel in pace sancienda, vbi praesertim *τῷ κηρυκείῳ*, *c*) vt *ἄσυλοι* essent, vsi sunt. Quum vero Romani plurimos ritus ex Graecia deduxerunt, praecones Graecorum easdem obseruasse consuetudines, quas fetiales apud Romanos et caduceatores, vt credam, facile adducor. Qui de praeconibus Graecorum ex instituto commentati sunt, si euolueris, ad inducias petendas, bella indicenda, federaque pangenda illos missos esse

z) In l. c. L. IV. c. 17. conf. SCHWARZIVS in disp. laud.

a) L. V. 6. p. 321. ed. memor. et loco mox citando Periandrum Trasybulo Milesiorum tunc tyranno *ξεῖνος εἰς τὰ μάλιστα* fuisse legimus.

b) L. l. c. 20. p. 8.

c) Cuius descriptionem nobis seruarunt SCHOLIAST. THVCYD. I, 52. p. 37. ed. DVCKERI; SVIDAS ETYMOL. M. *sub his vv. aliique.*

esse, memorantes tantum deprehendes. Quid vero ante, quam alios, ad bellum prouocarent, siue bella deprecarentur, siue denunciarent ea, siue federa sancirent, ab illis obseruatum sit, alto silentio inuoluunt. Hinc vero oratio mea latius digredi posset, omnino haberem, nisi limites huic scriptiunculae mihi praescriptos iam transgressus essem. Qua propter, ductis tantum primis quasi lineolis, alii occasioni, si Deus vitam siuerit viresque, horum explicationem reseruabo vlteriorem.

VETERES Graeci, quorum vitae morumque elegantiam antiquitas inculta mirata est, et romana ciuitas, depositis moribus agrestibus, ad ciues imitata poliendos, nec tam incauti erant, nec tam iniustum, nisi certas ob rationes fuerit ἀκήρυττον, bellum egerunt, quum gentes vicinas magnos exercitus comparantes, aut finibus eorum adpropinquantes, viderent, vt illis bellum statim inferrent, vt potius, officiis humanitatis atque prudentiae expletis, praeconum opera mentem aliorum explorare, caussas belli ipsis imminentis anquirere, pericula, salua auctoritate, depellere, rationes, quibus coacti bellum mouerint, aliis denuntiare consueuerint. Belli declarationem per praeconem siue fetialem factam esse, praeter alia, ab aliis adducta testimonia, proferam vnicum illud THVCYDIDIS. *d*) Κορίνθιοι προπέμψαντες κήρυκα πρότερον πόλεμον προεροῦντα κερκυραίοις. Hoc vero iam misso, gentium ritus quosdam, cum ante bellum indictum, tum post illud illatum obseruatos, nunc considerabimus. Infirmitatis suae conscii auxilium circumspiciunt; id quod veteres, ne essent hostibus inferiores, etiam antea tenuerunt, quam aut alios bello prouocarent, aut ab aliis iam inuasi, ab illorum telis se defenderent. Qui copias subsidiarias, iam ex pacto promissas, nomine ciuitatis peterent, aut eas implorarent, erant praecones. Prodeat testis HERODOTVS *e*) hoc

 in

d) Libr. I, 39. p. 13. ed. cit. *e*) L. I. c. 77. p. 31.

in describendis bellis saepius memorans, ἔπεμπε, scribens, κήρυκας κατὰ συμμαχίας, προερέοντας ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις. Idem f) τοῖσι Ἴωσι ἔδοξε, κοινῷ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην δεησομένους Ἴωσι τιμορέειν. Auxiliatribus vel etiam suis ipsius, quibus abundabat, copiis freta ciuitas, qui excercitum colligentes, aut ipsi videbantur periculosi, aut maiestatem violare conabantur, eorum, nondum adhibita seueritate, per praecones, sollemnibus quibusdam obseruatis formulis, mentem explorare, aut animum populi declarare consueuerunt, aut facinoribus desistere, et pacem colere iusserunt, quod ex THVCYDIDE g) plane cognoscemus. Corinthii, quum bellici Atheniensium adparatus fatales sibi fore viderentur, praecones, horum mentem exploraturos, mittere ad hos decreuerant. Missi vero haec protulerunt: Ἀδικεῖτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολέμου ἄρχοντες, καὶ σπονδὰς λύοντες. Ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ὑμετέρους τιμωρουμένοις, ἐμποδὼν ἵστασθαι, ὅπλα ἀνταιρόμενοι; εἰ δ᾽ ὑμῖν γνώμη ἐστὶ, κωλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν, ἢ ἄλλοσε, εἴποι βουλόμεθα, πλεῖν, καὶ τας σπονδὰς λύετε, ἡμᾶς τοὺς δὲ πρότους λαβόντες, χρήσασθαι ὡς πολεμίοις. Dictis non minus addit ponderis PAVSANIAS. h) Ἐς τοῦτον μνῆμα Μεγαρεῦσι ἐστιν ἀνοσιώτατον ἔργον, οἱ κήρυκα ἐλθόντα, ὅς μὴ τοῦ λοίπου τὴν χῶραν ἐπαργάζοιντο, κτείνουσιν Ἀνθεμόκριτον. Neque vero ab re esse puto NONNI i) addere testimonium, qui, quum bellum Bacchi fingeret cum Deriade, Bacchique fetialem cornutum Scelmum lepide describeret, haec illum cecinisse refert:

Δηριάδη

f) Ibid. c. 141. p. 58. conf. L. V. c. 8. p. 327.

g) L. l. c. 52. p. 37.

h) Attic. c. 3. p. 88. de KVHNII.

i) NONNI PANOPOLITAE in *dionysiacis* L. XXI, 26. sq. p. 567. sqq. Hanou. CIƆIƆCX. typis Wechelianis. Adde. HERODOT. IIII, 115. p. 167.

Δηριάδη σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει
Ἰνδοῖς δεχνυμένους λαθικηδέος οἶνον ὀπώρης
Σπένδειν ἀθανάτοισι δίχα μόχθων.
Εἰ δέ κε μὴ δέξαιντο κορύσσεται εἰσόκε θύρσοις
Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης
Ἀγγελίης ἤκουσας ἀληθέος. Εἶπε καὶ αὐτὸς
Εἰρομένῳ τινα μῦθον, ἵν᾽ ἀγγείλω Διονύσῳ.
Deriade rex, Deus Bacchus iubet
Indos accipientes curas fallentis vinum vitis
Libare Diis ſine bello, ſine labore;
Si vero non acceperint, armatur, donec Thyrſis
Baſſaridum genu ſeruile inclinet Hydaspes,
Nuncium audiens verum. Dic et ipſe
Interroganti aliquod verbum, vt nuntiem Baccho.

Quodſi vera neuter pacis accipere conditiones, alter vero alteri bellum inferre ſuſtinuit, tum armis ſumtis parabatur bellum, quod quidem, quibusdam ritibus obſeruatis, certis formulis indixerunt ſollemnibus. LYCVRGVS *l*) quamdam memoriae tradidit. οὕτω ἐφίλουν, inquit, τὴν πατρίδα πάντες, ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν Ἀλέξανδρον - - ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ ᾔτησε, μικροῦ δεῖν κατέλευσαν. Formula igitur erat, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν. Inter armorum ſtrepitus leges humanitatis Graeci, humaniſſimus populus, penitus numquam transgreſſi ſunt, ſed caede facta occiſis iuſta perſoluerunt; quod quo tutius peragerent, ab hoſti-

l) or. *contra Leocrat.* c. 17. p. 190. ed. cel. HAVPTMANNI Lipſ. 1753. haec formula erat quoque interdum deditionis poſtulandae conf. not. cl. edit.

hostibus per praecones *m*) petierunt inducias. Hoc vero notatu haud indignum est, eos saepius, si dux aut copiarum princeps telo ictus, aut alio quo casu interiisset, vnius huius sepeliendi caussa inducias agitasse. Ita enim LYCVRGVS *n*) οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμψαντες ἠξίουν δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι. Aliis quoque de caussis, dum bellum gerebatur, ab dimicantium altero ad alterum missi sunt praecones. Duo proferam scriptores, quorum auctoritas sane maxima est, et grauissima. Apud HERODOTVM *o*) relatum legimus Alyaten ad Thrasybulum Milesiorum tyrannum, nuntio a Pythia reddito, vt aedificaret Mineruae templum, in hostis situm terris, ab ipsoque antea combustum, Miletum misisse caduceatorem βουλόμενον σπονδὰς ποιήσασθαι Θρασυβούλῳ τε καὶ Μιλησίοισι χρόνον, ὅσον ἂν τὸν νηὸν οἰκοδομῇ. Alter est XENOPHON, qui *p*) Tissaphernem Satrapen regis Persarum cum imperio memorat, inducias cum Agesilao agitasse. Ita vero ille: Τισσαφέρνης μὲν ὤμοσεν Ἀγεσιλάῳ, εἰ σπείσαιτο, ἕως ἔλθοιεν, οὓς πέμψειεν πρὸς βασιλέα ἀγγέλους, διαπράξεσθαι, αὐτῷ ἀφεθῆναι αὐτονόμους τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλις ἑλληνίδας. Praeter ea captiui vt redderentur, aut redimirentur, per praeconem hostem, siue victorem siue dolo eos capientem, rogarunt, aut, hoc vt faceret, minis extorserunt. Tomyris, Massagetarum regina, comperiens filium cibo vinoque obrutum a Cyro captum esse, πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κυρὸν, qui eum discedere terris, filiumque reddere iuberet teste HERODOTO *q*). Si vero gens alterutra viribus inferior succumberet, aut periculum ingens, quod ipsi instabat, declinare constituisset, per praeconem superiori viribus copiisque se imperata facturam denuntiauit, seque subiecturam. Cuius rei luculentum exstat

m) XENOPH. *Agesil.* II, 16. ed. BACHII.

n) Or. cit. c. 20. p. 314.

o) L. I. c. 21. p. 8.

p) *Agisil.* I. p. 212. ed. cit.

q) L. I. c. 212. p. 85.

exſtat documentum apud HERODOTVM: *r*) *Ἴωνες καὶ Αἰολέες, ὡς οἱ Λυδοὶ τάχιστα κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς Σάρδις παρὰ Κῦρον ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν κατοίκε.* Eos vero, re licet deſperata et tempeſtatibus turbulentiſſimis, caduceatores miſiſſe et fetiales, non eſt, quod miremur. Quos quum ex legibus naturae per conſuetudinem populorumque conſenſum corroboratis, violare, ſummum duceretur nefas, et vbique terrarum *ἄσυλοι* ii eſſent; hinc fiebat, vt gens, a qua praeco occiſus forte eſſet, optimo cuique inuiſa maximas daret poenas: id quod, praeter PAVSANIAM ſupra excitatum, STRABO *s*) teſtatur. Corinthii, qui partibus Philippi ſtuduerunt, Romanos deſpexerunt, vsque eo, vt quidam in legatos eorum, domum ſuum praetereuntes, auderent coenum defundere. Quid vero mali inde enatum ſit, Corinthii, vrbe deleta, ſunt experti. Bello diu ab vtraque parte geſto, quum pacem deſiderarent, praecones ad conuentus miſerunt, cum iisque, armis depoſitis, federa ſanxerunt. Quum multorum *t*) eruditione famaque nominis inclutorum induſtria in ritibus circa pacem federaque obſeruatis, ſit verſata, ſcrinia eorum compilaſſe viderer, ſi forem in his recenſendis verboſus. Hoc vnum addere liceat, Lacedaemonios plerumque tres miſiſſe legatos, ad federa ferienda, exceptis iis rebus, quae minoris ipſis videbantur momenti, quod me CRAGIVS *u*) docuit.

PRAECONIBVS Graecorum leges ſibi praeſcriptas transgredi non licebat, nec ab illis poenae aberant maximae, licet

r) I. c. 141. p. 85.

s) *Geogr.* VIII. c. 33. p. 435. edit. XYLANDRI Baſil. 1520.

t) POTTERVS *Archaeol.* III. c. 7. p. 469. ſq. in *theſ. Gronou.* T. VIII. PFEIFFERVS in *antiquitt. graecis* L. II. c. 50. p. 338. GAMBS. *diſſ. cit.* Cl. SLEVOGT hinc inde in diſſert. erud. de *ritibus vett. et ſpeciatim more Ebraeorum diſſectione animalium transituque per eorum ſegmenta foedera ineundi*, Ienae 1759. aliique.

u) de republ. Laced. IV. p. 250. 1593. apud Santendreanum.

licet in ſumma verſarentur dignitate. Omnino habebant Graeci, cur iſtis leges quasdam praeſcriberent. Quam iniuſte, quam nefarie ſaepius obiiſſent munus ſuum! Eos vero legibus quibusdam vere fuiſſe adſtrictos, PLATO *x*) prodibit teſtis. *Ἐὰν ὡς πρεσβεύτης τις ἢ κῆρυξ καταψευδόμενος τῆς πόλεως παραπρεσβεύηται πρός τινα πόλιν, ἢ πεμπόμενος μὴ τὰς οὔσας πρεσβείας, ἐφ᾽ αἷς πέμπεται, ἀπαγγέλλῃ, ἢ πάλιν ἂν παρὰ τῶν πολεμίων, ἢ καὶ φίλων μὴ τὰ περὶ ἐκείνων ὀρθῶς ἀποπρεσβεύσας γένηται φανερὸς ἢ κηρυκεύσας· γραφαὶ κατὰ τούτων ἔστων, ὡς Ἑρμοῦ, καὶ Διὸς ἀγγελείας, καὶ ὅτι χρὴ πάσχειν ἢ ἀποτίνειν· ἐὰν ὄφλῃ.* Ex his cur LYCVRGVS *y*) Menelaum legatum, qui pecuniam ab Amynta acceperat, in iudicium vocauerit, atque excitarit teſtes, perſpectu haud difficile erit. Nec obſcurum eſſe poteſt illud AESCHINIS *z*) *δεῖ γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῆται.*

QVAE de praeconum apud Graecos officiis ſpicilegii quaſi loco cenſui addenda, ad praeſens haec ſufficiant, quamquam multa reſtent, quae vel leuiter vel non ſatis adcurate ab aliis ſunt excuſſa. Qui ritus a Graecis ad Barbaros et Romanos et ab his ad exteros praeſertim Germanos ſint translati, ab re nunc eſſe videtur, vt pluribus dicatur, vtpote cuique notiſſimum.

x) de legibus Dial. XII. ſtatim ab init. p. 982. edit. MARS. FICINI.

y) *contra Leocratem* c. XII. §. 9. edit. Cl. HAVPTMANNI.

z) *orat. contra Cteſiphontem* p. 301. in edit. WOLFII *opp. Demoſth. et Aeſchin.* Aurel. Allobr. CIↃIↃCVII.

